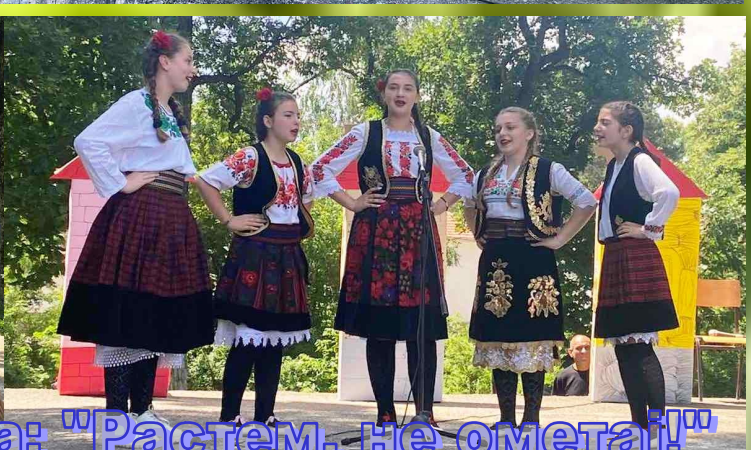

ШКОЛСКА ТАЈНА

ЛИСТУЧЕНИКА ОШ "ХАДУК ВЕЉКО" ШТУБИК

Дан школе - приредба: "Растем, не ометај!"

РЕЧ ДИРЕКТОРКЕ

Поштовани,

Током протекле школске године, трудила сам се да квалитетно, у складу са свим законом предвиђеним захтевима и својим личним професионалним капацитетима, унапређујем и побољшам услове за рад и учење, као и компетенције запослених за успешно образовање и васпитавање ученика школе.

Сви запослени у школи, као и деца и родитељи, имају моју велику подршку у решавању разних изазова, а све у циљу да заједнички створимо пријатну, хуману атмосферу за рад и живот. Наш крајњи циљ су срећни и здрави ученици, са развијеним добрим навикама и конструктивним погледом на свет и људе око себе. Ученици су бележили запажене резултате на бројним такмичењима.

Уверена сам да ћемо у наредном периоду још више напредовати и тако допринети стварању квалитетног образовног система имајући на уму потребе, интересовања и специфичности наших ученика и времена у коме живимо.

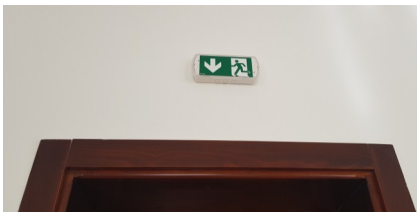
Овом приликом желела бих да се захвалим људима и институцијама који су имали слуха да препознају и нађу начине да нам помогну у реализацији следећих инвестиционих пројеката:

- санација крова школске зграде у Плавни;
- реконструкција електроенергетских инсталација и замена унутрашње столарије у зградама старе и нове школе у Штубику;
- пројекат „Повезане школе“ у Штубику и
- пројекат набавке опреме за дигиталне учионице у Плавни, Малајници и Турији.

Директор школе,
Бојана Михајловић

Директорка
Бојана

Нова столарија (унутрашња врата) и електроенергетска инсталација (расвета и електро-ормарићи) у школи.

Школски лист

»ШКОЛСКА ТАЈНА« - бр. 11

Издавач:

ОШ “Хајдук Вељко” Штубик

Уредник:

Бојана Михајловић, директор школе

Редакција:

Милена Чиршиановић, педагог,
Драгана Алексовски, наст. енгл. јез.,
Нада Зеновић, учитељица,
Бранкица Живановић, васпитачица,
Милан Ђорђевић, наст. срп. језика,
Иван Георгиев, наст. руског језика,
Матеја Новичић, VI раз.

Штубик, јун, 2022. год.

Контакт:

Трг Слободе 8, 19303 Штубик
oshajdukveljko@gmail.com
Тел.: 019/555-008, 019/555-036

НАШИ УСПЕСИ

Ученици ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик су остварили запажене успехе и резултате на такмичењима у школској 2021/2022. години. Ученици наше школе су учествовали и на многим литерарним и ликовним конкурсима и на њима постизали запажене резултате. Ево наших резултата.

Такмичења школске 2021/22. године

Општинско такмичење из математике – Учешће на такмичењу: Даница Соровић, Лазар Лазић, Анастасија Буљигић, Александар Вујић. Адам Михаиловић је освојио 2. место.

Окружно такмичење из математике – Учешће Адама Михаиловића.

Мислиша - Математичко друштво Архимедес – Похвала Душану Здравковићу

Општинско такмичење из биологије – Душан Здравковић 1. место, Адам Михаиловић 3. место, Сара Лекић 3. место

Општинско такмичење у шаху – Сара Лекић 3. место, Јана Николић 2. место, Ивана Илић 2. место, Матеја Новичић 2. место, Владан Мишић 3. место, Душан Здравковић 1. место, Вања Лекић 2. место, Марко Пантић 3. место.

Учешће на републичком такмичењу у шаху – Душан Здравковић.

Прво место у малом фудбалу на школским турнирима у Јабучковцу и Штубику.

Конкурси школске 2021/22. године

Литерарни конкурс ОШ „Вук Караџић“ – Теодора Ђурић 1. награда.

Литерарни конкурс ОШ „Вера Радосављевић“ – Ивана Илић 3. награда, Ивана Михаиловић 3. награда.

Литерарни конкурс ОШ „Бранко Радичевић“ – Невена Ваџић 1. награда.

Литерарни конкурс ОШ "Стеван Мокрањац" Кобишница: Даница Соровић похвала; Вељко Мишић 2. награда.

Ликовни конкурс ОШ „Момчило Ранковић“ – Николина Мартиновић 1. награда, Анастасија Ваџић 3. награда.

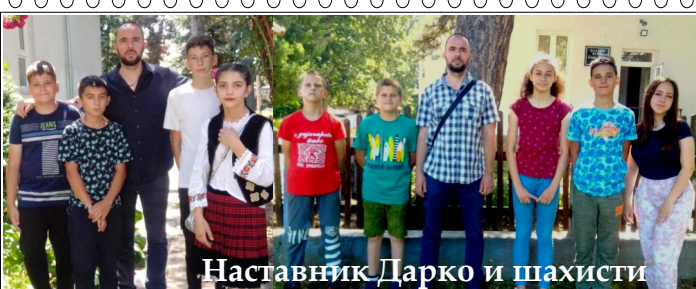
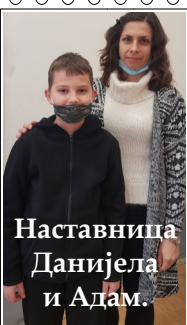
Ликовни конкурс ОШ „Јован Јовановић Змај“ Јабучовац – Анђела Михаиловић, 2. награда, Андреј Новичић 3. награда.

Црвени крст Србије – Конкурс „Крв живот значи“ - Милена Лекић 1. награда.

Честитке ученицима и њиховим наставницима!

Милена Чиршиановић, педагог

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ КОНКУРС МЛАЂИ РАЗРЕДИ

Школски дани као бисер низани

Сваки школски дан је вредан попут бисера. Свој први бисер сам почела да нижем првог септембра пре три године. Много тога новог сам од тада научила. Бисери које нижем јесу и још јаче пријатељство између мојих другарица и мене. Оне су увек ту кад сам тужна.

Моја огрлица је временом бивала све богатија бисерима. Екскурзија је још један вредан бисер. Обишла сам зоолошки врт у Јагодини. Тамо сам видела и упознала доста животиња. У музеју воштаних фигура сам видела скулптуре многих познатих личности о којима сам учила у школи. Уживо сам видела и реку Велику Мораву.

Дани су брзо пролетели, а моја бисерна огрлица је нанизана највреднијим бисерима.

Ивана Михаиловић, III разред,
ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик,
одељење Плавна – **друга награда**

Марко Николић, II раз., ОШ „Хајдук Вељко“
Штубик, одељење Турија – **трећа награда**

Растем, не сметај

Растем, растем сваког дана растем.
Здраво се храним, упорно вежбама.
Трчкарам и свуда скачем,
растем, молим те не сметај!

Сваког дана растем милиметар – два,
када сам срећна, кад се смејем, кад сам
весела!

Деца расту сваког дана све више и
више
као трава после кише.

Нина Трујкућ, III,
ОШ „Бранко Радичевић“ Неготин –
трећа награда

Милица Дидић, IV раз., ОШ „Хајдук Вељко“
Штубик, одељење Малајница – **прва награда**

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ КОНКУРС МЛАЂИ РАЗРЕДИ

Школски дани као бисер низани

Низали су се моји најлепши дани у неколико година школе.

Прва година је била „предшколско“, тада сам упознао своје нове „школске“ другаре и другарице. Били смо несташни, играли смо се и дружили цео дан. У првом разреду су почеле обавезе. Учитељица је била добра, па нам је и даље дозвољавала да се играмо. У другом разреду сам почео да добијам оцене. Имам лоше сећање из тог разреда, тада је почео корона вирус, доста сам био ван школе на „онлајн“ настави.

За сада су ми најлепше успомене из трећег разреда. У трћем разреду стекао сам нове другаре, више научио. Сада сам четврти разред и ускоро се завршава моје школовање у школи у Плавни. Мало сам тужан због тога.

За све ове године су у школу долазиле и одлазиле нове генерације, низали су се другови и другарице и сви су се лепо дружили. Тако су се нанизали и моји школски дани као бисер низани.

Стефан Туфаревић, III раз.,
ОШ „Јован Јовановић Змај“ Јабучевац
– друга награда

Андреј Поповић, II раз.,
ОШ „Бранко Радичевић“ Неготин - похвала

Михајло Траиловић, IV раз.,
ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик,
одељење Плавна – прва награда

Школски дани као бисер низани

Како дани пролазе, тако се ближи крај школске године. Школа је место где свакодневно много времена проводимо заједно. Она је посебна. Свако школу види на свој начин. Некоме је тешко, неко мисли да је школа губљење времена. За мене је школа посебна, место где стичем знање. Ту су моји другови и другарице, а и наша учитељица Снежана.

Учитељица највише утиче на наше знање. Учи нас, објашњава, а и доста с нама разговара. Учи нас о свему. Уз њу учимо шта је другарство, учи нас да делимо. Велико јој хвала за то.

У школи има много ђака и зато постоји неки ред који сви ми морамо да поштујемо. О томе брину: учитељица, директорка, психологица и остале особе у школи. Школа је једно лепо место, једно велико топло место, велико као велика породица, слично као код куће.

Школски дани су лепо када имаш с ким да их делиш, а уз то и дивну учитељицу која је увек ту да те у свему подржава и учи.

Вања Мариновић, III раз.,
ОШ „Бранко Радичевић“ Неготин –
похвала

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ КОНКУРС МЛАЊИ РАЗРЕДИ

Јована Ђурић, IV раз., ОШ „Хајдук Вељко“
Штубик, одељење Малајница - **похвала**

Растем, не ометај

Ја сам дете као и сва остала деца. Како дани пролазе, ја све више и више растем и сазревам.

Саставни део у животу сваког детета је одрастање. Чини ми се да наши родитељи и не примете како брзо одрастамо и постајемо зрелији. Свако дете има право на срећно детињство, у коме ће сви дани бити обојени смехом и лепим дружењем. Моје детињство је баш такво, лепо, безбрижно и испуњено стварима које ме чине необично срећним.

Када сам био мали волео сам да се играм и правим несташлуке. Деца праве несташлуке, јер тако расту деца. Свако дете воли да машта, тако сам и ја около јурио са мачем у руци и борио се против измишљених непријатеља. Родитељи су ми велика подршка у свему, њихова велика љубав, пажња, али и прекор када затреба. Тако расту срећна деца. Ми се играмо, смејемо, забављамо и растемо, зато нас не ометајте.

Деца су као птице у лету, траже слободу у свом свету, растемо безбрижно, срећно и здраво без икаквих препрека, јер деца на то имају право.

Лазар Божиновић, IV раз.,
ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик, одељење
Плавна – **похвала**

У славу пролећа, другарства и љубави, природе и цвећа

Свако дете има своје омиљено годишње доба. Моје омиљено годишње доба је прелепо цветно пролеће. Пролеће је прелепо скоро сваком детету.

Сваког јутра ме пробуди прелеп цвркулт птица. Он ме подсећа на шапат другарства. Цвркулт се чује ујутру када отворим прозор и гледам природу како се зелени. Волим када прелеп мирис цвећа уђе кроз одшкринут прозор у моју собу.

Када изађем напоље видим децу како се играју у парку и како се дечаци и девојчице лепо друже и шетају природом. У пролеће и школа има лепши сјај. Школска дворишта нису више тиха и тужна. Пуна су дечје галаме, другарства и љубави. Шапућу се наше тајне бескрајне и сјајне, појави се и понека другарска љубав. Наша осећања су израженија због прелепог цвркута птица и због свих чаролија које пролеће доноси.

Слава пролећу, другарству и љубави! Нека живи пролеће у нашим срцима.

Андреја Новичић, IV разред,
ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик,
одељење Плавна – **похвала**

Анђелина Лазич, IV раз., ОШ „Хајдук Вељко“
Штубик, одељење Малајница - **похвала**

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ КОНКУРС СТАРИЈИ РАЗРЕДИ

Анђела Јанковић, VIII раз.,
ОШ „Павле Илић Вељко“ Душанова – прва награда

Марија Недић, V раз.,
ОШ „Бранислав Нушић“ Уровица – похвала

Растем, не ометај

Пустите ме, растем,
па нека и погрешим.
Учим, паднем, устанем...
И одрастем, кад тако, ја
решим.

Пустите ме да одрастам,
желим да лутам, маштам,
сањам снове,
сама ћу да стасам,
кад дође време
за зреле путе и стазе нове.

Не дирајте ми звезде,
осмех на лицу
и поглед што се у висине
вије.

Мисли моје небом језде,
гледају месец, облак,
птицу,
нико, чуо није,
нико, за то, сазнао није.

Пустите ме, растем,

причам неке чудне приче.
Гледам у небо, у звезде
и мислим, ал' шта се то ког
тиче.

Пустите ме, растем...
И све сам већа.
Вама се, можда, чиним
чудна, ил' луђа.
То се ја питам где је моја
срећа
и да л' је права или је туђа.

Пустите ме,
одрашћу.
и бићу, мудра,
посебна и своја.

Пустићу онда,
нек слободно расту,
нека будућа, деца моја.

Марија Маринковић,
ученица VI₃,

ОШ „Вук Караџић“
Неготин – прва награда

Школски дани као бисер низани

Кроз своје детињство често сам чула старије људе како говоре да се године у животу ређају као низани бисери. У тим тренуцима нисам схватала суштину те изреке, али сада мислим да схватам, сада када је дошао крај нечега лепог и битног у мом животу, крај мог осмогодишњег школовања. Дошао је крај безбрижног детињства и одлазак у мени скроз нешто страно, оно што смо нестрпљиво очекивали и мислили да никада неће доћи већ је пред нама – самостални живот.

Сада схватам да су моји школски дани пролетели као бисер низани, да ти дани остају у прошлости и да нам остају само лепа сећања на нашу генерацију ученика. Плаши ме наш растanak. Морам се опростити од осам година свог живота, од својих другова и другарица који ће ми пуно недостајати, а то није нимало лако. Признајем, између нас су постојале свађе, оговарања, неслагања у многим стварима, али и то је био битан део нашег одрастања и сада изгледа небитно, чак и све то не заслужује да има крај. Знам да ће ми све у вези са мојим друговима и другарицама фалити једног дана, али сигурна сам да ће ми сви они остати у лепом сећању, нанизани у прелепој огрлици.

Опраштамо се и од наставника и наставница који су нам у појединим тренуцима можда јако досађивали, разредног старешине који је доста строг, али они су сви заједно хтели само да нас „изглачају“ као праве бисере, изведу нас на прави пут и од нас направе праве људе.

Одувек су ме бисери подсећали на нешто лепо и сјајно, али као да су у овом нашем случају постали црни и мрачни, не знам шта да мислим, као да бих хтела да прекинем овај њихов савршени низ и да и даље кренемо да их нижемо и да се дружимо и да све остане овако како јесте. Знам да је то немогуће, све иде у животу својим редом, па и ти бисери. Починемо да нижемо неку нову бисерну огрлицу...

Сада се сви налазимо на великој раскрсници. Раскрсници која је одлучујућа за нашу будућност. Ту је и напетост због матурског испита, а и страх да не погрешимо у својој одлуци о томе куда даље. Са стрепњом крећемо даље у нама, деци, непознате просторе. Закуцаћемо на врата средње школе и окренућемо нови лист књиге нашег живота.

Мени је одувек била жеља да помажем деци и људима и да се бавим медицином. Желим да будем од помоћи свима на овој Земљи. Надам се да ћемо сви, моји другови и другарице из одељења и ја, уписати ону средњу школу коју желимо. Живот ће нас из основне школе одвести на разне стране света, али сећање на једну посебну генерацију ученика неће моћи да се избрише. Остаће нам заувек у срцу јер ће свако од нас на то ново путовање понети прелепу бисерну огрлицу.

Теодора Ђурић, VIII разред,
ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик – похвала

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ КОНКУРС СТАРИЈИ РАЗРЕДИ

Школски дани као бисер низани

Сви дани нешто носе
надам се да се наставници поносе:
школом и ђацима, можда не баш свима.

Сваки дан неку тајну крије
и да ли се у школи неко „бије“?
Да ли неко симпатију има...
Да ли се школа допада свима?

Школа наша, та шкољка велика,
она је наш понос и дика.
Дичимо се ми са њоме,
увек ћемо је носити у срцу своме.

Сваки дан кад звона зазвоне,
сва деца у журби јуре за њоме.
Јуре она по знање своје,
иако се можда неких наставника боје.

Буде ту понекад нека јединица,
али се на крају увек виде срећна лица.

Иду дани ко бисери разбацани,
почнимо их скупљати
и на танку нит низати.
Нијимо их полако,
можда неће бити лако.

На крају, када их све сакупимо,
схватићемо – знање не можемо да купимо.

И тако ће сваки школски дан
ко бисер бити низан,
а наш живот поносан.

Невена Ваџић, V раз.,
ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик – **друга награда**

Школски дани као бисер низани

Нижу се, нижу, школски дани,
ко бисери нанизани.
Јединице, петице,
двојке и тројке,
сложене реченице,
љубавне бољке.

Одговарања, договарања,
смејања и шапутања.

Нова знања
и, свакога дана, осмеси нови,
ничу нова питања,
свакога дана у школи.

Вредна су, знања
и речи су скупе,
што у одрастања,
полете из ђачке клупе.

Нижу се, нижу, школски дани,
ко бисери нанизани.
Понећемо у живот, на лицу,
ту вредну, бисерну огрлицу.

Марија Маринковић, VI₃,
ОШ „Вук Караџић“ Неготин – **похвала**

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ КОНКУРС СТАРИЈИ РАЗРЕДИ

У сусрет пролећу и другарству

У пријатељству је све дозвољено и сви би требало да знају шта значи пријатељство. Све наше тајне су боље и лепше када се са неким поделе. Пријатељи су оне особе које ће заувек бити уз вас. Пријатељство је најлепша обавеза, то је та љубав за цео живот.

Када стигне пролеће, све је много лепше и другачије. Птице се одазивају са свију страна, цветићи цветају, деца се играју. У пролеће креће права забава за нас децу. Нова пријатељства се граде, стара бивају јача, дечаци играју фудбал, девојчице разговарају о разним новим темама. Тада смо сви ми седмаци на окупу, смејемо се, играмо, певамо. Понекад се и посвађамо, али се наше свађе увек заврше у најбољем реду, брзим помирењем, јер знамо да се другарство међу нама мора чувати.

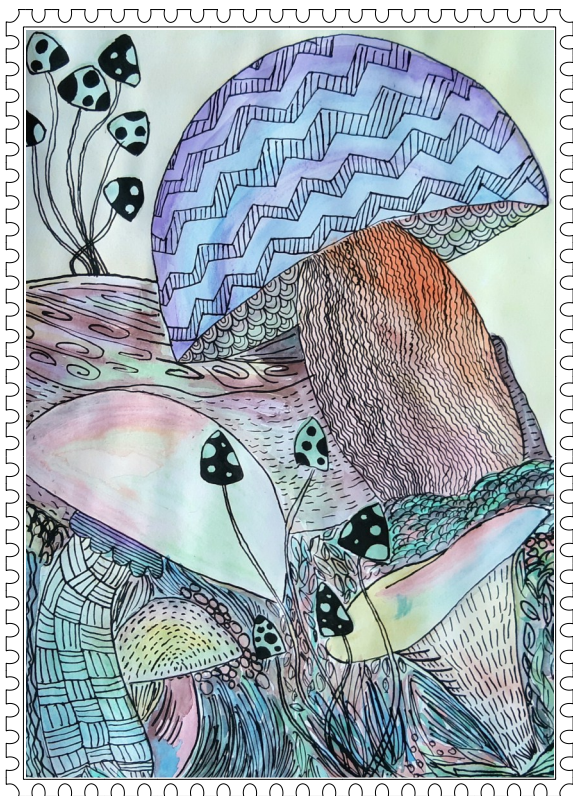
Понекад нам дечаци беру цвеће, а ми, девојчице, правимо венчиће. Моји другари и ја најчешће трчимо, играмо и певамо на ливади и фудбалском терену у Гају, парку поред наше школе. У том парку су се јавиле и многе прве пролећне љубави.

Сећам се да смо скоро, са првим пролећним цвркутом птица, сви заједно били у Гају и подсећали се како смо се у млађим разредима заљубљивали једни у друге. Тада су то биле искрене дечје симпатије које су се брзо рађале, али брзо и нестајале, али нас није било срамота да о њима јавно причамо. Тог дана смо схватили да нас нико наикада неће раставити, и да ћемо увек, и после основне школе, бити ту једни за друге. Иако сви седмаци и не воле баш школу, а не волим је нешто пуно ни ја, признали смо једни другима да смо јој захвални јер нас је ипак школа спојила и у њој смо стекли наша пријатељства. Постали смо другари баш у њеним школским клупама. То наше прво упознавање првог школског дана не смемо никада да заборавимо.

Жао ми је што ће ускоро летњи распуст и што више нећемо моћи да се виђамо баш сваког дана, али овог пролећа, посматрајући разне травке са својим пријатељима, схватила сам да је право другарство као детелина са четири листа, тешко се проналази, али сте срећни када га пронађете и онда га љубоморно чувате до краја живота.

Елизабета Соколовић, VII раз.,

ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик – похвала

Миа Гергиновић, VII₁, ОШ „Вера Радосављевић“ Неготин
- друга награда

Растем, не ометај

Одрастање безбрижно дете бира,
сваки родитељ то зна,
а ипак своје дете у учењу форсира.

Деца имају своје проблеме,
родитељи своје мане,
али док растемо те мане
претварамо у безбрижне школске дане.

Растемо јако брзо,
али без сумње имамо разумевање
- за дане што долазе и бриге што одлазе.

Растемо, не ометај!
Због живота који долази,
забринутост у нама није мала,
муке велике нам је задала.

Хелена Кицурић, V₁ раз.,
ОШ „Бранко Радичевић“ Неготин – трећа награда

У ГОДИНИ

Квиз — Европски дан језика

Играчке од рециклираног материјала

Уређење школе

Засадити дрво

ИЗА НАС

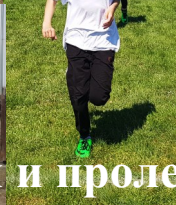

Крајински обичаји

Дан школе -
спортски дан

Здраве навике

Јесењи и пролећни крос

Активности у оквиру дечје недеље

ЛИКОВНИ КОНКУРС ПРИПРЕМНИ ПРЕДШКОЛСКИ ПРОГРАМ

Анђела Младеновић, Плавна – прва награда

Павле Мартиновић, Турија – трећа награда

Мирела Цукуловић, Турија – друга награда

Алина Адамов, Штубик – похвала

НАШИ ОСМАЦИ

Анђела С. – увек лепа и насмејана

Мађа – воли да црта и слика

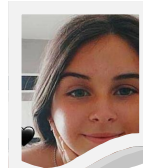
Анђела М. – ђак генерације

Јован – вредан домаћин и тракториста

Милица – најбоља Шутулова другарица

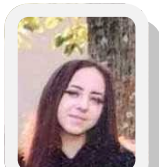
Сара П. – причалица

Никола И. – Роналдо на терену

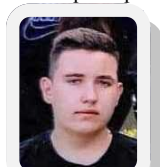
Теодора – смејање на часу

Сара Л. – будући лекар

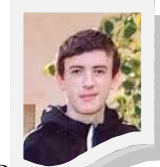
Милица – увек нешто неће

Иван – воли песму и музику

Александар Јусеин Болт

Вељко – поносни власник томоса

Никола С. – само брзи мотори

Наставник Дрко

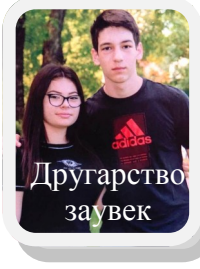
Никола Н. – воли друштво више него "леба"

Осмаци

Андреј – поносни власника ТАМ-а

Другарство заувек

Страна на руском језику

Мечты - самое главное в жизни человека

Моя мама любит отправлять нас спать пораньше. Она говорит: «Дети, вы должны отдыхать!» Однажды ночью я долго ворочалась в постели. Я закрываю глаза и считаю до 100. Но не получается. Глаза не закрываются, сон не приходит и я пожалела, что не сплю. Я нахожусь на баскетбольной площадке. Зал полон. Все с нетерпением ждут начала игры, размахивая флагами, и скандируя. Я стою посреди площадки в красно-белой майке и слышу, как они выкрикивают мое имя. Они говорят мне быть. Матч начинается. Это напряжённо. Противоборствующие игроки атакуют и стреляют на тройку. Но я не останавливаю каждый удар, болельщики подбадривают меня. «Пошли, Николич, молодец!» Папа, мама и брат улыбаются с трибун. Сердца с поля. Я буду объявлена игроком турнира. Может быть, меня пригласят в сборную. Внезапно откуда-то раздался голос моей матери. «Яна, вставай, пора в школу!»

Гм, похоже, я все-таки заснула. Только в этот раз мечта была именно о том, чего я действительно хочу. Кто знает, может, и добьюсь...

Јана Николић, VI раз.,
ОШ „Хајдук Велько“ Штубик
- прва награда

Весна – моё любимое время года

Я люблю весну, потому что тогда всё цветёт, потому что тогда наступает хорошая и тёплая погода. Тогда можно ходить в школу в футболке и чувствовать себя очень хорошо. Мне нравится и то, что я могу пойти на реку вместе с друзьями. Весной день длится до девяти часов вечера и можно провести много времени в игре и дружбе с друзьями. Весной день рождения моего брата и мой и тогда к нам приходят наши друзья. Тогда весело и мы этот день проводим в хорошем настроении. Весной рыбы меньше, но вырастают очень быстро. Кто любит ловить рыбу весной ему очень хорошо.

И что наконец можно сказать, не нужно прибавить ничего, потому что весна красива и только для этого о чём я вам рассказал.

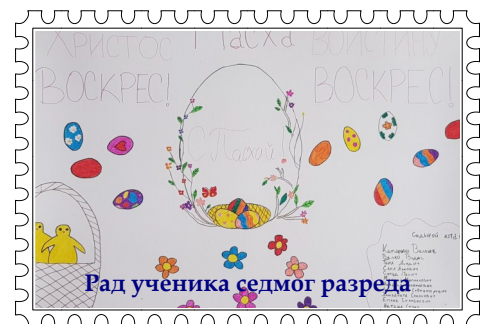
Велько Мишић, VI раз.,
ОШ „Хајдук Велько“ Штубик
- друга награда

Весна – моё любимое время года

После долгой и холодной зимы наступает тёплая и приятная весна. Всех встречает зелень. Все люди ей обрадовались, но больше всех дети. Больше всего я ждал рыбалки. Каждый день после школы мы с друзьями ходим на реку и удим рыбу. Но приближается конец учебного года и мы должны постараться закончить успешно учебный год.

Весной тепло и приятно и повсюду красиво, и поэтому весна – моё любимое время года.

Павле Лазућ, VI раз.,
ОШ „Хајдук Велько“ Штубик
- трећа награда

Первое воскресенье после полнолуния после 21 марта

ПАСХА

Любимый христианский праздник в честь воскресения Иисуса Христа.

Этот день – первый после долго поста. Утром люди приветствуют друг друга особыми словами «Христос воскрес!», а в ответ: «Воистину воскрес!». После приветствия трижды целуются и обмениваются пасхальными яйцами.

Хозяйки красят вареные яйца, пекут высокие куличи и сладкие творожные пасхи. Вся праздничную еду сначала освящают в церкви. В народе очень любят играть в разбивание вареных яиц.

Дальней родне принято отправлять красивые пасхальные открытки с поздравлениями.

Любимая игра на Пасху – катание яиц. Игры начинаются в первый день Пасхи и длятся всю Светлую неделю. Одна игра могла длиться несколько часов. Специально для игры изготавливают деревянные копии крашеных яиц. Яйцо скатывают по дощечке или рушнику с некрутой горки. Внизу все участники кладут свои яйца полукругом. Цель – сбить одно из этих яиц. Если сбиваешь, то берешь сбитое яйцо и продолжаешь игру, если нет – то уступаешь место другому и кладешь своё яйцо вниз.

Иван Георгиев, наставник руског језика

Страна на енглеском језику

My perfect spring day

Spring... Birds chirp, flowers bloom, the river murmurs. It smells. I love the season before summer, months without obligations, and days of enjoyment. I am someone who loves nature very much.

On weekends, I like to spend time in a cottage, which is located on the banks of the river Danube. You might be surprised because I'm a girl and I know how to fish. I can tell you that I am doing it great. I even know how to set the hook. I also love speedboat rides, or at least ordinary boats. Of course only if I don't have to paddle. My younger brother paddles and he's doing great, and I'm not complaining. While he paddles, I sunbathe and enjoy the blue of the Danube. Since spring, the Danube is the most beautiful, at least for me, the cleanest and the calmest. My perfect day is right next to the Danube, I wouldn't change it for a hundred seas. When we go to the cottage, I like to get up early, to wake them all up, because the Danube can't wait! Sometimes it is enough to be on a deck chair all day, listening to the music, eating cherries and watching the water. My parents usually say that I really know how to enjoy, probably because my brother and I don't have any teenage objections for hours. We don't even hear each other. Only when I need binoculars and I don't want to get up. And I'm interested in the flag on the ship or looking for food for my Peca, the swan. The most beautiful swan on the Danube, and if it has one eye closed, it always comes to our bridge, accompanied by its swan.

Last year he was a very frequent guest, this year he rarely comes to us. The smell of a neighbor's linden tree and acacia behind the cottage makes every moment magical. Every moment in this most beautiful place for me is magical, my grandfather made this place perfect. He was a fisherman, he loved water and nature. I think I inherited the love for nature from him. From a young age, we jumped on the bridge and held a stick. Mom always looked at us fearfully, from the shore, while he was always saying: "Let them go. They have to learn."

And I learned that happiness is made up of small things and one ordinary day on the Danube can be the happiest spring day. Happiness is in small things!

Јана Николић - VI разред
ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик
- прва награда

My perfect spring day

The cold and stormy days are over. Everyone is looking forward to nicer and less rainy days.

Some prefer some, some winter, some autumn and some spring. In my opinion, spring is the best time of the year. In the spring, nature wakes up and everything starts to turn green and bloom. In the spring, children go more in the nature, collect mushrooms, flowers and explore nature with their parents.

People go to many different destinations, meet many kinds of living beings and some parents take their children fishing. Spring is like a feeling that makes you raise yourself and think about what you really want.

Ивана Илић - VI разред
ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик
- друга награда

My perfect spring day

The weather has changed. It is no longer cloudy and foggy. It is sunny and cheerful now. The day is longer and we have more time to play. Everything blows and sings.

A merry spring morning has dawned and it was the time to go on an excursion, in Jagodina. This was a special and interesting excursion, because all pupils from all grades went together. After a long drive, we arrived for breakfast at Rtanj. Later, we visited Ravanica monastery where the bones of Knight Lazarus are located. After that we went to the zoo in Jagodina. There were a lot of interesting animals to see. They were fooling around and laughing in their cages. In the park, we met the president of Jagodina. My friend Filiphas recognized him. The president Palma gave him 2000 dinars. Later, we visited the museum of wax figures. We saw a lot of famous people there. We also walked through the Dino Park. We bought some souvenirs and took some photos, and then we went home.

When we arrived our parents waited for us. We were impressed by the day. We had a very good time, but it didn't last long.

Андреј Лекић - VI разред
ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик
- трећа награда

Lucky are those who have friends they can trust

Happy are those who have friends they can trust. The friendship is dedicated to the relationship between two people. They both feel immense care and love for each other. Usually a friendship is shared by two people who have similar interests and feelings.

Many people go through our lives. They deceive you that they are real friends, but as soon as the slightest problem arises, they withdraw. Only then do you see that we are true friends staying with you. Somewhere I read a sentence that shows reality: A friend is easy to find when he is happy, but when you sink a ship, you see who wishes you well.

Having real friends is a big deal. We have only one true friend, we have immense wealth because the quality of the relationship is much more important than the number of friends.

Софија Лекић - VI разред
ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик
- похвала

Friendship quotes and sayings from famous people

Many people will walk in and out of your life, but only true friends will leave footprints in your heart.

Eleanor Roosevelt

I don't know half of you half as well as I should like; and I like less than half of you half as well as you deserve.

J.R.R. Tolkien

Your worst enemy could be your best friend and your best friend could be your worst enemy.

Bob Marley

Our true friends are those who are with us when the good things happen. They cheer us on and are pleased by our triumphs. False friends only appear at difficult times, with their sad, supportive faces, when, in fact, our suffering is serving to console them for their miserable lives.

Paulo Coelho

Close friends are truly life's treasures. Sometimes they know us better than we know ourselves. With gentle honesty, they are there to guide and support us, to share our laughter and our tears. Their presence reminds us that we are never really alone.

Vincent van Gogh

To be successful you need friends and to be very successful you need enemies.

Sidney Sheldon

Without friends, no one would want to live, even if he had all other goods.

Aristotle

Friends don't spy; true friendship is about privacy, too.

Stephen King

Friendship is the hardest thing in the world to explain. It's not something you learn in school. But if you haven't learned the meaning of friendship, you really haven't learned anything.

Muhammad Ali

Don't walk in front of me; I may not follow. Don't walk behind me; I may not lead. Just walk beside me and be my friend.

Albert Camus

Драгана Алексовски, наставница енглеског језика

Извештај са екскурзије

Деца радо путују по целом свету, трагајући за прелепим дестинацијама, али има и у Србији лепих дестинација.

Основна школа „Хајдук Вељко“ Штубик је 25. маја 2022. год. реализовала екскурзију до Свилајнца и Јагодине за ученике свих разреда.

Кренули смо у јутарњим часовима из Штубика према Зајечару. Када смо прошли Зајечар, аутобус који је возио нас, старије ученике, се покварио. Убрзо је стигао други аутобус и кренули смо даље. На планини Ртањ смо имали паузу за доручак. Ту су нас већ чекали наши млађи другари. После доручка смо наставили пут према Свилајнцу како бисмо прво обишли дино-парк и природњачки музеј.

Дино-парк ми није био претерано занимљив, више се допао млађим ученицима, сликали су се поред фигура диносауруса, па сам једва чекао да пут наставимо даље. Следеће одредиште нам је био манастир Раваница, задужбина кнеза Лазара. У манастиру ми је било прилично занимљиво. Чули смо причу о Кнезу Лазару и историји манастира. Пре поласка сам купио разне сувенире у реликвије.

Из манастира смо кренули за Јагодину. У Јагодини смо прво ручали у ресторану „Поток“ који се налази у парку поред вештачког водопада. Имали смо нешто времена да се играмо у малом луна-парку.

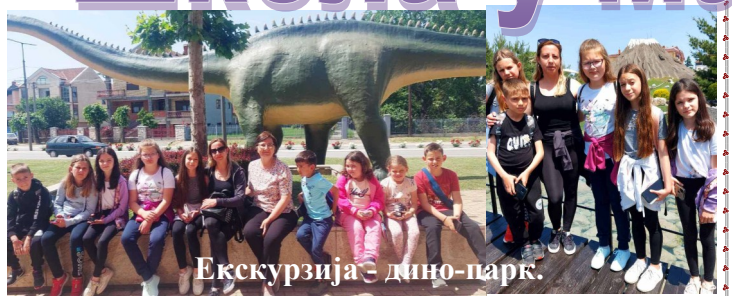

Потом смо посетили зоолошки врт где смо могли да видимо разне егзотичне животиње. Мој друг Филип је препознао Драгана Марковића Палму па је од његове секретарице добио две хиљаде динара због тога. После врта обишли смо музеј воштаних фигура. У њему се налазе фигуре многих наших историјских личности поред којих смо се фотографисали.

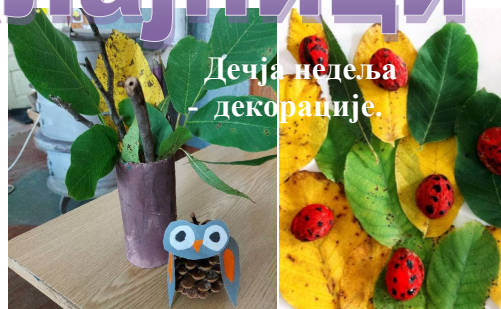
При повратку кући сви смо били јако уморни, али уједно срећни и задовољни. Ова екскурзија је била својеврсан доживљај који ћемо памтити целог свог живота.

Матеја Новчић, VI разред

Школа у Малајници

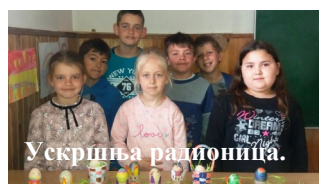
Екскурзија - дино-парк.

Дечја недеља - декорације.

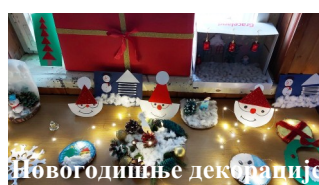
Осмомартовски букети.

Ускршња радоница.

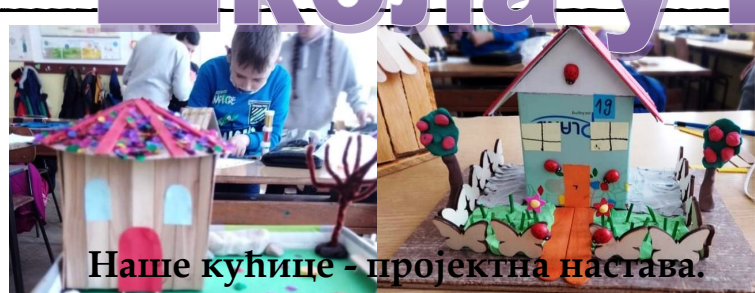
Свети Сава.

Новогодишње декорације

Школа у Плавни

Наше кунице - пројектна настава.

Стефан Пударевић, IV раз

Наше наочаре сећања.

Стрип по роману Бела Грива.

СЛИКОВНО ПИСМО.

Садња цвећа.

Екскурзија - Свилајнац и Јагодина.

Школа на Турији

Новогодишњи пакетићи

Изложба радова

Учитељица Гоца и ученици – уређење дворишта.

Ускршње декорације

НАШИ ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ

Песма о маленом цвету

Малени цвет
још увек се крије
сунце само што изашло није.

Киша је падала
трава је расла
Гора се зелени,
цветић се црвени.

Марина Боцојевић, IV раз.

Школски дани као бисер низани

Детињство је један веома дуг и леп временски период у ком учимо како постати добар човек.

У мојим мислима нижу се слике првих школских дана, ликова другарица и другова, сећам се свега као да је јуче било. Ништа ми се не може избрисати незаборавне екскурзије, понеку свађу, несташлуке. Сећам се тренутка када је мој друг замислио да иза једне играчке стоји камера која нас снима. Моја два друга се играла у школском гају, један се саплео и пао близу школског потока. Сви смо се уплашили и позвали учитељицу.

Сада кад се сетим неких тренутака, видим шта значе ове три године школе, колико смо научили да боље бринемо о себи.

Мартина Стојковић, III раз.

Школски дани као бисер низани

Први дан у школи остао ми је у сећању. Први разред сам уписала у Штубику. Радовала сам се, али сам била узбуђена и стидљива и нисам се одвајала од моје баке.

И док смо чекали учитељицу, почела сам да плачем. Кад је дошла моја учитељица, мало сам се опустила. Моја учитељица је средњег раста, има кратку црну косу, много је fina и добра. Ја сам много срећна што сам упала у тај разред и што имам добре другаре. Наравно да ми се свиђа школа, школско двориште, гај са пуно зеленила. Моја учитељица ми увек приђе ако не умем да решим задатак. Трудимо се и слушамо кад учитељица говори за време часа. Не треба да причамо неку другу тему, него да причамо што нам учитељица каже. Наравно да треба да слушамо друге наставнике. Треба да редовно радимо домаћи. Мени се чини да смо све бољи и бољи, вредни смо као пчеле и мрави.

Ја много волим школу, зато што могу много тога да научим и волим моје другаре, јер кући немам друштво. Моји школски дани се нижу као прави бисери бели.

Стевановић Леонора, III раз.

Школски дани као бисер низани

Моји школски дани су баш лепо. Ја сам једва чекао да кренем у школу. Неке другаре сам већ познавао, а може се рећи и васпитачицу.

Првог дана ми је било супер. Одмах сам сео поред другарице коју сам већ познавао. Тако су кренула и прва научена слова, бројеви, а и први несташлуци. У разреду нас је било једанаесторо. Заволео сам књиге, да рецитујем стихове најпознатијих песника. С лакоћом пратим занимљива предавања и уживам, тако да ми брзо протичу школски дани. Најлепше су ми нове игре са другарима. Смејемо се нашим несташлуцима. Моја сестра уме да каже: "Какви сте ви бисери!"

Сваки дан је посебан и ми јесмо најбољи бисери у нашој школи.

Вук Николић, III раз.

НАШИ ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ

Моја Неготинска Крајина

Неготинска Крајина је богата природним лепотама. Неготинску Крајину красе реке: Тимок и Дунав и планине: Мироч, Црни Врх и Дели Јован. Ту се налазе манастири Вратна и Буково. Неготинска Крајина је позната и по рајачким и рогљевачким пимницама, тј. винским подрумима, туристи их обавезно посећују. Још неке од природних лепота су Вратњанске капије, прерасти, Национални парк Ђердап, река Замна, разни видиковци, многе пећине...

Историја Неготинске Крајине је такође занимљива. Сви знамо да смо имали Хајдук Вељка Петровића, чувеног хајдука који је битке био са Турцима. Изгубио је живот у 33. години и сахрањен је у Неготину. Чувене су његове речи: „Главу дајем, Крајну не дајем.“ Наша школа у Штубику носи назив по њему. У сред Неготина подигнут му је споменик, а музеј посвећен њему је у Тодорчетовом конаку, такође у Неготину.

Неготинска Крајина је позната и по чувеном композитору Стевану Стојанојевићу Мокрањцу. Он је познат по својим ”руковетима“. Тешко да постоји човек у свету који се бар мало разуме у квалитетну музику, а да није чуо за Мокрањца. Сваке године у његову част у Неготину се одржавају Мокрањчеви дани.

Све у свему, много волим што живим баш у овом делу Србије, уживам у природи, пецању, доброј храни и дружењу са најбољим људима - славним Неготинцима.

Вељко Мишић, VI разред

Читајући добре писце, дешавају се пред нама чуда

На овом свету заиста постоји доста писаца који својим књижевним делима умеју да створе право чудо у нашој души и нашим мислима.

За мене не постоји добар или лош писац јер сваки роман, свака песма, свако књижевно дело, носи неку позитивну енергију, добру намеру.

Сваки писац има огромну моћ и његова снага над оним ко чита је безгранична.

Увек, када прочитам добру књигу, доживим нешто невероватно. Заборавим на свет око себе, на све проблеме, дружећи се саликовима те књиге. Често се на мом лицу појави осмех. Писац ме одведе негде далеко, у неки свој свет подгрејан мојом маштом и обавезно у том новом свету стекнем неко ново искуство. Занимљиво је да од слова и папира можеда се створи нови свет.

Сећам се да сам трчала заједно са Белом Гривом, дружила се са Дечацима Павлове улице, туговала и цезнула за слободом са Аном Франк. Свиђа ми се то што после сваког прочитаног књижевног дела постајем боља особа. Читајући обогаћујем свој речник, другачије комуницирам са људима, учим нешто ново. Писци нам поклањају прегршт лепих мисли, успевају да нас врате у прошлост, одведу у будућност. Добра књига нам увек може бити најбољи пријатељ који нас никада не оставља саме. Сва заслуга за овакве наше пријатеље обично припада једноставном човеку, али одличном писцу који својом руком ствара чуда.

Драгоцену књигу може променити нашу личност, наше поступке, поглед на свет, а тако и живот који је пред нама. Уз доброг писца и добру књигу постајеш бољи човек.

Због тога, када пожелиш да доживиш ново искуство, да побегнеш у неки нови свет, научиш нешто ново, пронађи добру књигу јер ћеш доживети чудо и писац ће те одвести тамо где никада ниси био.

Теодора Ђурић, VIII разред

Мој најдражи поклон

Најдражи поклон сам добио од своје породице - тате и маме. Они су ме за мој девети рођендан изненадили тако што су ми рекли, дан пре мог рођендана, да ћемо авионом ићи на море. Знали су да ја јако желим да се возим авионом, а одлазак на море је био повод да би они ту моју жељу испунили.

Поклон је био феноменалан, нисам могао да чекам, одмах сам почео да се пакујем. Сутрадан смо кренули колима до аеродрома, стигли смо раније па смо отишли до Музеја ваздухопловства, био сам одушевљен свиме што сам видео, разне авионе, оне са пропелерима, дуплим крилима, млазњаке. Пажљиво сам слушао кустоса, толико ми се све допала, али смо морали да кренемо на лет.

Предали смо пртљаг, ушли у авион, био сам узбуђен и помало уплашен. Авион је кренуо да убрзава пистом и одвојио се са писте, помислио сам, коначно се остварио мој дечачки сан - летим авионом. Почео сам помало да се плашим, видео сам све као птица и схватио сам да смо веома високо. Лет је трајао око сат времена, али мени се чинило као да је то био сам трен, неки лепо сан!

Успешно смо слетели, школски, баш као на клиповима које сам толико пута гледао на јутјубу. Стигли смо у хотел, распаковали сеи одмах сам отишао на купање, али и даље сам мислио о лету и једва чекао повратак назад како бих поново летео...

Ту није био крај изненађењима, тата и мама су нам организовали и возњу бродом, на броду је била играоница па сам са другарима које сам упознао дува свећице на рођенданској торти која је поново била изненађење које су ми приредили мама и тата!

Повратак авионом ми је такође био узбудљив, било је мало турбуленција, али ми је било жао што мало дуже нисмо кружили изнад Београда, него смо одмах слетели. Стигао сам кући и данима сам био баш узбуђен док сам размишљао о свему. Ово је био мој најлепши поклон који сам могао да добијем. Осећам да ми је овај поклон јако променио живо јер сам сада сигура да ћу, када порастем, постати пилот.

Душан Здравковић, V раз.

Школа какву замишљам и желим

Волим своју школу, јер су њу похађали моји родитељи, сестра, бабе, деде, прабабе, прадеде и остали рођаци. Школа носи име по познатом јунаку Хајдук Вељку, који је своју главу за крајину дао. Имам доста другова и другарица у школи. Стално имамо да учимо и не можемо пуно да се играмо. Често маштам о томе како би све могло у школи бити као у бајци. Нисам никоме причао о својој машти до сада. Хајде сада да затворимо очи и отпутујемо у моју машту.

Двориште школе је прави врт. Цвеће је на свакој страни. Свако дрво има кућицу за птице. Птице весело певуше док фонтана у којој се играју жабе, тихо жубори. Деца су весела, наставници и остали радници весели и насмејани. Школска година траје пар месеци. Оцене и страх од контролног и одговарања не постоје. На физичком поред кошарке, фудбала, одбојке и атлетике, преко зиме учи се скијање, а преко лета пливање. Часови су краћи, што значи да постоји више времена за игру. Школска библиотека је прави кутак за љубитеље књига. Њена врата су свакоме отворена. Ту су новије и старије, љубавне, научне, школске књиге. Преко пута ње је учioniца информатике, која садржи сву новију технологију. Часове физике и хемије имамо у школској лабораторији у којој се налази све потребне ствари за експерименте. Страни језик постао је занимљив, сви га радо учимо и брзо памтимо.

Када је школа као у бајци, дани брзо пролазе. Радујемо се и једва чекамо сваки следећи школски дан. Сада је време за учење. Машта је готова, враћамо се у реалност. Време је да отворимо очи.

Андреј Лекић, VI разред

Кад би реке проговориле

Кад би реке проговориле,
ко зна шта би нам све прозбориле.
Можда би нам рекле све тајне своје,
и да се неких опасних риба боје.

Рекле би нам сигурно зашто су
тужне
и како људи у њих бацају ствари
ружне.
Неке њихове тајне можемо и сами
открити,
можемо им обећати да их нећемо
прљати,
а оне ће нас због тога бистром
водом напојити!

Сваку тајну овог света знају
и вешто је скривају.
Пажљиво чувају рибе, благо своје,
и ничег се не боје!

Некад бацају високе таласе
да уплаше храбре аласе.
Они плове у њима
у потрази за рибама!

Када би реке проговориле,
ко зна шта би нам све збориле
и никада се од приче не би
умориле!

Невена Ваџић, V раз.

РАДИОНИЦЕ СА ПЕДАГОГОМ ШКОЛЕ

У октобру месецу током Дечје недеље, са млађим другарима рађена је радионица која је посвећена другарству, емоцијама и препознавању туђих емоција. Ученицима је представљен појам „емоција“ и указано им је на значај комуникације са вршњацима и одраслима. Упознати су са новим емоцијама и уједно вежбали приказ емоција кроз игре улога. Затим, вежбали су стрпљење, посветили се неговању правог другарства и стицали практична знања са радионице како би знали да реагују у правим ситуацијама када то буде било потребно.

Такође, са ученицима нижих разреда рађена је и радионица на тему „Право или лажно другарство“. Циљ радионице је развијање осећања да се свако право другарство, пријатељство доказује делом, поступцима и понашањем. Ученици су сами долазили до закључка и давали примере правог и лажног другарства, показали су да знају поступке и осећања која се развијају кроз право другарство.

Са ученицима виших разреда рађена је радионица „Међусобно размевање“. Циљ радионице био је препознавање сопствених и туђих емоција, као и дефинисање и поимање властитих проблема и тешкоћа на које nailазимо у свакодневном животу, затим развијање емпатије, односно стварање саосећања и разумевања према другима и њиховим проблемима, као и давање предлога за решавање. На крају радионице ученици су показали да су саосећајни и спремни за изношење сопствених проблема, али и спремни да помогну својим вршњацима.

Милена Чиршановић, педагог

РАДИОНИЦА ЦРВЕНОГ КРСТА

У нашој школи су 10. јуна ове године одрежане две радионице Црвеног крста - Општинског одбора Неготин на тему „Трговина људима“.

Реализатори су прво одржали радионицу са млађим, а потом и са ученицима старијих разреда. Ученицима су подељени пригодни материјали на ову тему, као и средства за хигијену.

Чланови Ученичког парламента ОШ „Хајдук Вељко“ Штубик су искористили прилику и секретару Црвеног крста уручили гардеробу која је прикупљена у хуманитарној акцији која је трајала читаво друго полугође. Ова хуманитарна организација ће гардеробу даље проследити људима којима је помоћ потребна.

Милан Ђорђевић, наставник српског језика

Наши предшколци - Плавна

Изјаве предшколаца о излету

Елена:

- На излету ми се највише свидео зоо-врт. Видела сам змије и јако лепе рибе. Свидео ми се лав, јако је леп, велики и има велику гриву. Дино парк је био феноменалан, прелепи су диносауруси и афричке животиње.

Анђела:

- Путовање нам је било дивно. Највише ми се свидело у дино парку, афричке животиње, а највише зебра. Диносауруси су били прелепи. У Зоо врту сам поново видела своју другарицу жирафу коју сам упознала пре пар година када сам била са породицом у Јагодини. Лав је велики, прелеп и фантастичан. У музеју воштаних фигура имали смо прилику да видимо како је изгледао Никола Тесла, Вук Караџић, Милунка Савић и наравно Хајдук Вељко по коме наша школа носи име. Новак Ђоковић је био као прави.

Александар:

- Први пут идем на излет. Све ми се свидело. Највише животиње: лав, медвед, вук, мајмун Жика, жирафа и змије. У дино парку сам био одушевљен диносаурусима, њиховом величином. Нисам их тако замишљао. Афричке животиње су ми биле занимљиве, а највише крокодил и слон. Музеј воштаних фигура је леп, најлепша фигура је Новак Ђоковић.

Анђела и Елена:

- Васпитачица нас је чувала, водила рачуна да не будемо жедни пошто је било много вруће. Чувала нам је сувенире које смо куповали. Купила нам је и по чоколадицу да се засладимо.

Мартин:

- Први пут путујем са другарима. На излету ми се свидело све. У дино парку ми се највише свиделе кости диносауруса, сада заиста знам како су изгледали: трицератопс, бронтосаур, птеродактил... Зоо-врт је леп. Жирафа је прелепа, лав, змије. Најсмешнији је мајмун Жика који нас је и испљувао. У музеју ми се највише свидела фигура: Хајдук Вељка, Милунке Савић и Николе Тесле. Занимљиво је било путовање. Васпитачица је водила рачуна о нама, ми смо је слушали. А најлепше девојчице су биле Елена и Анђела.

Бранкица Живановић, васпитачица

